

Hvmanae Salvts Monvmenta

Arias Montano, Benito

Antverpiae, [1571?]

In somnium Iacob. Ode Diclos Distrophos. VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68924](#)

In somnium Iacob.

ODE DICOLOS DISTROPHOS. VIII.

Quæ patribus firmata olim sunt foedera primis,

Nomiqu, cepta ab orbis ante termino,

Et quæ prima hominum, quæqu, altera credidit ætas,

Rudi sed usque peruoluta imagine:

Hac eadem iam clara magis, monstrataqu, cernit

Suo Iacobus expedita tempore.

Qui dum humilis, fugiensqu, minas fratrisqu, furores,

Deum vocaret, inqu, vota posceret;

Et placido iam membra daret recreanda sopori,

Labore pressa, mente sed vigil magis:

En certus docilisqu, poli manifesta videbat

Patentis ampla permicare limina;

Innixamqu, solo scalam, quæ vertice summo,

Politonantis alta templa vinceret;

Multifidoqu, gradu, terris deduceret imis

Ad usque tecta fulgidi orbis aurea.

Illic supremam sedem, pater ipse benignè

Fouens, tenebat efficace numine;

Quo vultu solisqu, ignes, hyemesqu, nivales,

Et impotentis impetum maris regit.

Hac iter ad superos didicit, certamqu, patere

Viam perennis usque ad intima etheris.

Itemqu, oblata hominum generi commercia diuina

Videns, fatetur atque adorat excitus.

Cernit enim aligeros, non agmina rara, ministros

Identidem altos ferre per gradus pedem:

Inde hominum terras inuisere, rursus & isthinc

Tonantis alta commeare limina.

Tunc paucet agnoscitqu, domum portamqu, supernam.

Opus sed astra quod pererrat ultima,

Quodqu, premens terras, præteruolat æthera in arctum,

Vocare carmen & referre sit nefas.

H V M A.

HUMANA DIVINITAS.

*Cur tanto genus humanum dignetur honore
Dicere, non nisi qui perficere ipse potest.*

DEI PHILANTHROPIÆ. S.

B 3

In